

ה"ת 50065/07/17 - ליטל יעקובי, ב.ה.נ.ו אופנת מישל יבוא ושיווק בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 50065-07-17 מדינת ישראל נ' יעקובי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אייל כהן
מבקשות
נגד
משיבה
1. ליטל יעקובי 2. ב.ה.נ.ו אופנת מישל יבוא ושיווק בע"מ
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להשבת תפוסים שנתפסו ע"י המשיבה, מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 וסעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

במסגרת הבקשה עותרות המבקשות גם לקבלת רשימה מסודרת של כלל התפוסים, לרבות תיעוד צילומי של מסמכים והמחאות.

1. רקע, תמצית הבקשה וטיעוני הצדדים

נגד מבקשת 1 ואחרים, לרבות בן זוגה, מר מישל יעקובי (להלן: "מישל" ולהלן שניהם: "בני הזוג") נוהלה חקירה סמויה ע"י יאחב"ל ורשות המיסים, בגין חשד לביצוע עבירות שונות ולרבות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון ועוד. בני הזוג ואחרים חשודים בכך כי עסקו במתן הלוואות וניכיון שיקים, תוך ביצוע עבירות, שנועדו בין היתר להסוות את מהות עיסוקם.

בתמצית רבה אציין כי המדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, בה נחקרו 24 חשודים וכ- 220 מעורבים נוספים. מכלל המעורבים נתפס רכוש בשווי רב, ממנו עשרות מיליוני ₪ מבני הזוג בלבד. המדובר בתפיסת נכסי גדל"ן, רכבים, מזומנים, חשבונות ועוד. ביום 20.12.17 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים, מכוחה הוארך מועד החזקת כלל התפוסים למשך 180 ימים נוספים. לא הוגשה בקשה מטעם המשיבה להארכת תוקף התפוסים, ועם זאת מעשית, לאור טיעוני הצדדים בכלל והמשיבה בפרט, אראה בהתנגדות המשיבה לבקשת המבקשות כבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים בהתאם למפורט להלן.

בהחלטתי מיום 8.8.17, דחיתי את בקשות בני הזוג, בין היתר, לשחרור חשבונות בנק. עוד באותה החלטה ציינתי כי קיימת עילה שבדין הן לתפיסת הרכוש והן להחזקתו ע"י המשיבה. בני הזוג עררו על החלטה זו (ה"ת 2464-09-17 מח' מרכז, יעקובי נ' מדינת ישראל, כב' השופט קובו). ביום 30.10.17 נמחק הערר בהסכמה, לאור הסכמת המשיבה לפעול לצמצום הפגיעה הכלכלית בבני הזוג.

בדיון שהתקיים ביום 15.8.17, כדיון המשך בסוגיות מושא החלטתי מיום 8.8.17, מצא כב' השופט מלמד לדחות את בקשת בני הזוג, לחשיפת פרטי ההמחאות, נוכח פוטנציאל שיבוש.

ביום 29.4.18 הודיעה הפרקליטות כי בכוונתה להגיש כתב אישום, בכפוף לשימוע, נגד בני הזוג ואחרים, לרבות מבקשת 2. מכתבי יידוע נשלחו לחשודים. בדיון שהתקיים בפניי ציין נציג המשיבה כי שימועים עתידיים להתקיים במהלך חודש זה-קרי, יוני 2018.

תמצית טיעון המבקשות הוא, כי המשיבה פעלה ופועלת ממניע פסול שתכליתו להתעמר במבקשת 1 לנתקה ממכריה ולגרום לקריסתם הכלכלית של בני הזוג, בטרם משפט. המדובר בחקירה "ממוחזרת" בגין חשדות שעלו עוד לפני כארבע שנים והופרכו. עם שליחת מכתבי היידוע חל שינוי נסיבות הואיל והמבקשת 1 שוב אינה חשודה בכלל העבירות בהן נחשדה מלכתחילה. החקירה לא ניתנת לשיבוש בכלל זה. עוד נטען כי המשיבה לא פעלה לפי חובתה על פי דין לשמור על רכוש ולא הפקידה המחאות לצורך שמירה על ערכם. בשל האמור נגרם לבני הזוג נזק כלכלי רב. לאור האמור מבוקש, בין היתר, פירוט של מה הופקד ומה לא.

תמצית טיעון המשיבה הוא, כי היא פעלה מכוח ההסכמה שהושגה כאמור בערר; כי בני הזוג ממילא הסכימו להארכת תוקף החזקת התפוסים; אין כל שינוי נסיבות עם משלוח מכתבי היידוע ועדיין קיים חשש שיבוש בשים לב למהלכי שיבוש שכבר נעשו.

באשר להמחאות, ציינה המשיבה כי מרביתן תפוסות שלא לצורך חילוט, אלא כראיה הדרושה במשפט, ככל שיהא. תפיסתן הפסיקה ביצוע עבירות באמצעותן, אשר אפשר ותימשכנה היה ויושבו או יושב תיעוד צילומי שלהן. השבת ההמחאות או מתן צילומיהן לידי בני הזוג משולה להשבת כלי פריצה לפורץ, בטרם הגשת כתב האישום שכן הדבר יאפשר את גביית סך השיק מבעליו, קרי- גביית חובות לא חוקיים.

עוד נטען, כי ההמחאות שייכות למישל ולא למבקשות. עם זאת, בהינתן כי מבקשת 1 חשודה כמבצעת בצוותא יחד עם מישל, אין להפריד בין השניים, כך ש"הכל תיק אחד". המדובר באלפי המחאות חסרות ערך כלכלי, אשר מישל בחקירתו הוא שציין כי אין כל טעם להסב אותן, כעולה מ- 5. תוקפן של עיקר ההמחאות פג. חלקן דחיות וחלקן נעדרות תאריך. ממילא נדחתה עוד בעבר בקשה דומה עד כדי זהות ע"י כב' השופט מלמד. לבסוף, ציינה המשיבה כי מועד השימוע בתיק קרוב ביותר וכי גם בשל כך אין הצדקה להיעתר לבקשה.

2. דיון והכרעה

עמוד 2

עיינתי בכלל החומר הגלוי והחסוי שהוצג לעיוני, לרבות כזה שהוצג ע"י המבקשות (מב/1 ו- מב/2). לאחר האמור ולאחר ששמעתי בקשב רב את כלל טיעוני הצדדים נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

אמנע מלשוב ולדון במושכלות יסוד של דיני התפיסה והחילוט והחפץ יעיין באלה, אם ירצה, כמבואר בהחלטתי מיום 8.8.17.

עוד באותה החלטה ציינתי כי תפיסת הרכוש בדן נעשתה על יסוד תשתית ראייתית מספקת לחובת בני הזוג, כמפורט במסמכים אליהם הפניתי. יתרה מכך, עיון ב- מב/1 - במ/5 מושאי בקשה זו, מלמד גם על התפתחות החקירה מאז ניתנה החלטתי הנ"ל וכן על כי קיימת עילה שבדין הן לתפיסת הרכוש והן להחזקתו בעת הזו ע"י המשיבה, ביתר שאת. החלטת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע בעניינם של מישל והמבקשות מתיישבת עם האמור, ככל שהדבר נוגע למסכת הראייתית ועוצמתה.

מבקשת 1, אשר שמרה על זכות השתיקה בחקירתה, חשודה בביצוע עבירות חמורות, בעלות היקף כלכלי ניכר, כמבצעת בצוותא, יחד עם בן זוגה. בהקשר זה אפנה למפורט בנספח במ/1- עמ' 1-13 ובכל הנוגע למבקשת 2, כמצוין בעמ' 9, שם.

למן הוצאת הצווים הרלבנטיים במעמד צד אחד, הייתה פעילות היחידה החוקרת נתונה לפיקוח שיפוטי, הן של בית משפט זה והן של ערכאת הערר, בהיבטים שונים. תוקף הארכת התפוסים הוארך ב- 180 יום, בהסכמת בני הזוג.

בנסיבות אלה, מבלי להקל ראש בקשייהם הכלכליים הנטענים של בני הזוג ובמצוקתם הנובעת מכך, אציין כי אין הדבר מצדיק לטעמי העלאת טיעון לפיו המשיבה פועלת מתוך מניע פסול על מנת לפגוע בהם. לאור המצוי בחומרי החקירה ובכלל הנתונים שהוצגו בפניי, אני מוצא לדחות טיעון זה.

היקף החקירה כמפורט לעיל, כמו גם תוצריה עד כה, מלמדים על כי אין מדובר ב"מיחזור" חקירה קודמת, בה הופרכו חשדות. לא מצאתי כי חל שינוי נסיבות עם משלוח מכתבי היידוע. גם אם משיבה 1 לא תואשם בעבירת הסחיטה המיוחסת למישל, ככל שתואשם, הרי המסה העיקרית והמרכזית של החשדות נגדה נותרה כשהייתה גם לאחר משלוח מכתבי היידוע.

אכן משלוח מכתבי יידוע מלמד על סיום החקירה ובוודאי על היותה קרובה מאד לסיום. אין בכך כדי לשלול אפשרות שיבוש. קל וחומר נכון הדבר בנסיבות בהן כבר קיים חשד ממשי לביצוע פעולות שיבוש שנעשו (כמפורט החל מעמ' 7 למטה ועד עמ' 9, בנספח במ/1 וראו החלטת כב' השופט מיכלס וההחלטה בערר עליה- עמ"י 34956-10-17, מיום 12.11.17).

אלא שלא בכך העיקר לטעמי, כי אם בביצוע אפשרי של עבירות נוספות, אפשריות, כפי חשש המשיבה, באמצעות

ההמחאות. חשש זה נפרד מן החשש לשיבוש מהלכי חקירה.

בחינת הנתונים ולרבות עמדתו המפורשת של מישל, כמצוין ב- 5/מ, מלמדת כי המשיבה לא חדלה בשמירה על ערך ההמחאות. סוגיית ההמחאות כבר נדונה ע"י כב' השופט מלמד ולא מצאתי כי חל שינוי נסיבות, כמו גם לא חל כל טעם אחר המצדיק סטייה מקביעות קודמות בהקשר זה.

המבקשות לא הניחו בפניי טעם של ממש שיש בו כדי להצדיק את קבלת המידע הנוגע להמחאות ו/או את תיעודן הצילומי, למול הטעמים שמנגד.

גם בשים לב לכך כי שימוע בעניינם של הנוגעים בדבר עתיד להתקיים במהלך החודש הקרוב, ולאור כל שפירטתי לעיל, אני מוצא לדחות את בקשת המבקשות.

בשולי הדברים אציין כי ימים ספורים לאחר שהתקיים דיון בפניי, הוגשה ביום 7.5.18 בקשה מטעם מישל, במסגרת ה"ת 50082-07-17, לשחרור הגבלות על נכס מקרקעין שנתפס במסגרת הפרשה דנן.

מסיבות השמורות עימם, בחרו בני הזוג להגיש את שתי הבקשות בהליכים נפרדים, במועדים שונים וע"י מייצגים שונים. כך נעשה הדבר על אף שלמיטב ידיעתי בני הזוג לא פעלו באופן דומה בבקשותיהם הקודמות ועל אף הזיקה הברורה בין שתי הבקשות, למצער בשים לב לחומר הראיות המשותף. בנסיבות אלה מצאתי להכריע בבקשות יחד ומכאן העיכוב היחסי במתן החלטתי זו.

בהינתן כל האמור- הבקשה נדחת. בהינתן השימועים הצפויים, תוקף החזקת התפוסים מוארך עד ליום 10.9.18.

חזקה על המשיבה כי תבחן בנפש חפצה כל בקשה מטעם המבקשים שיש בה כדי להקל עימם וככל שאין בה כדי לפגוע באינטרס הציבורי.

חומר חסוי יוחזר למשיבה ע"י המזכירות באמצעות מעטפה סגורה

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, בהעדר הצדדים.